

MARTINUS:

VERDENSSITUATIONEN OG »GUDS BILLEDE«

„GUDS BILLEDE“

Hvad forstår man ved Guds billede? - „Guds billede“ er et udtryk for den allerhøjeste, totale fuldkommenhed, der overhovedet kan manifesteres i visdom og kærlighed og den heraf følgende guddommelige væremåde. Igennem fortidens højt kosmisk indviede væsener er det kommet til menneskenes kundskab, at dette „Guds billede“, altså den totale guddommelige væremåde i visdom og kærlighed, er Guds plan med det jordiske menneske.

HVORFOR MENNESKENE IKKE KAN SE DEN GUDDOMMELIGE PLAN

Er der noget, der tyder på, at denne guddommelige plan er en virkelig realitet, eller er den kun en skøn ønskedrøm, opstået i en fanatikers hjerne? - Det er absolut ikke hverken ønskedrøm eller fanatisme. Der findes heller ikke nogen større virkelighed end netop denne guddommelige plan. At den ikke kan ses eller iagt-

tages af det almene menneske, der ikke har lært at se den, er naturligvis selvfølgelig. Den guddommelige plan er ikke et døgnprojekt. Det tager millioner af år at skabe det totalt fuldkomne menneske, der er „ét med Gud“. Og det ufærdige jordiske menneskes hukommelse eller erindring og den heraf følgende viden om dets egen identitet er så lille i forhold til denne millionårige skabelsesproces, at den næsten kun er for et støvfnug at regne i forhold til et bjerg.

ANTIKRIST ELLER DJÆVLEBEVIDSTHED

Det er derfor ikke så mærkeligt, at nutiden er så rig på ateister og gudsfornægttere eller mennesker, der tror, at hele denne guddommelige, logiske skabelse, der foregår omkring dem, og af hvilken deres egen organisme og opretholdelse af livet er et resultat, er noget, der sker ganske tilfældigt af sig selv. At en sådan livsopfattelse måtte blive fundamentet for krig, lidelser, død og undergang eller en livs-

epoke, der ikke kan udtrykkes som manifestation af „menneskebevidsthed“, men derimod som manifestation af den virkelige menneskebevidstheds modsætning, hvilket vil sige „djevlebevidsthed“, er selvfølgelig. Man kan ikke sige, at en sådan saboterende og dødbringende bevidsthed er dyrisk, for dyrene kan ikke hverken myrde, dræbe eller lemlæste og udslette millionbyer og deres mennesker og kulturværdier i kraft af helvedesbomber og djævelrakter således, som menneskene er blevet eksperter i. Man kan heller ikke sige, at nævnte bevidsthed er „menneskelig“, for ved absolut menneskelig væremåde kan kun forstås absolut kærlighed, praktiseret i den allerhøjeste visdommens og forstandens væremåde. Der er kun ét udtryk for denne midlertidige jordmenneskelige mentalitet, nemlig „djevlebevidsthed“ eller det, der i Bibelen spagfærdigt er udtrykt som „antikrist“.

RELIGIONERNES SVINDENDE MAGT

Det er rigtigt, at der endnu strækker sig mere eller mindre stærke dømminger fra verdensreligionerne frem til denne nutidens ragnaroksepeke, men de bærer alle efterårets døende og visnende farver. Deres svindende magt over menneskene, deres før så stærke traditioner og liv er nu synkende som en solnedgangs aftenrøde i nattens mørke. I dette mørke famler menneskene sig frem i blinde. De før så lysende og vejledende moralske skrifttegn på himlen: du skal ikke dræbe - stik dit sværd i skeden, thi hver den, der ombringør ved sværd, skal selv omkomme ved sværd - det et menneske sår, skal det høste - det I vil, at andre skal gøre imod eder, dette gøre I også mod dem - dømmes ikke, thi

den dom, hvormed I dømmes, skal eder igen tilmåles - du skal tilgive, ikke blot syv gange daglig, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange daglig - du skal elske din Gud over alle ting og din næste som dig selv - og mange andre lysende anvisninger eller påbud på livets himmel er blevet borte og dermed Gud i den mentale nats totale mørke. Dette er den nuværende verdenssituation i en nøddeskal.

EN MENNESKEHED MED GIGANTINTELLIGENS MEN MED LILLEPUTMORAL

Når menneskene ikke kan se noget lys, men kun har mørke til rådighed, tror de at kunne forsvare sig med mørke. Men det eneste, der kan lyse op i mørket, er selvfølgelig ikke mørket, men dets kontrast lyset. Ved ikke alle, at man kun kan se ved lys? - Hvorfor så ikke søge at skabe lys i stedet for mørke? - Er det at slå sin næste ihjel ikke mørke? - Er dette at udslette millionbyers befolkninger og kulturværdier ikke mørke? - Er dette at hade og hævne ikke mørke? - Er dette at bagtale og sprede onde rygter og løgne om sin næste ikke mørke? - Hvem kan virkelig anse denne væremåde som en værdig menneskelig kultur for de mennesker, der ellers er så begavede, at de kan veje kloder, sol og måne og beherske millioner af naturens hestekræfter? - Er det ikke her synligt, at menneskene har udviklet sig til genialitet i teknisk skabelse, en skabelse, der står himmelhøjt hævet over stenaldermenneskets, neanderthalmenneskets og vikin-gemenneskets kunnen? - Hvad er et flinteredskab ved siden af det moderne menneskes elektronhjerne? - Hvad er fortidens befodringsmidler ved siden af det moderne menneskes flyvemaskiner? - Er det ikke

netop en stor mangel, et forfærdeligt handicap, at så højt teknisk set geniale væsener eller en menneskehed af tekniske genier er så moralsk ufærdig, at den endnu er bastet og bundet i den samme primitivitet som fortidens stenaldermennesker eller vikingemennesker, når det drejer sig om moralsk viden og væremåde? - Tror man, det er det endelige mål med jordens mennesker, at de skal være tekniske genier, men moralske babyer? - Det er ikke så mærkeligt, at menneskehedens nutidsepoke er blevet forudsagt af fortidens store som et ragnarok eller helvede. Hvordan skal en hel klodes menneskehed kunne skabe en kultur, en væremåde, der ikke er udtryk for en baby-moral, hvilket vil sige en vildmands dyriske junglemorals udfoldelse, ved hjælp af de mest geniale tekniske sabotage- eller dødsraffinementer over for sine medvæsener? - En baby- eller dværgmorals udfoldelse igennem en gigantisk, overdimensioneret drabskunken må nødvendigvis skabe krig, mørke og lidelse. Er det ikke let at se, at der er noget her, der er ufærdigt i skabelsen af mennesket i Guds billede? -

**NATURENS SKABELSER ER I
DERES SLUTFACITTER TIL
GLÆDE OG VELSIGNEELSE
FOR LEVENDE VÆSENER**

Er det et sådant misforhold, en sådan ufuldkommenhed, vi møder i Guddommens øvrige skabelser, hvilket vil sige i naturens skabelsesprocesser i deres slutfacitter? - Absolut ikke. Man vil ikke i ét eneste tilfælde finde, at naturen i sit slutfacit udviser en så skrækkelig disharmoni som den, den menneskelige baby-moral og den tekniske genialitet udviser. Vi behøver kun at se på menneskets organisme. Er den ikke net-

op et produkt af naturens skabelsesprocesser? - Er ikke hvert eneste normalt organ udtryk for den højeste fuldkommenhed i dets opbygning til at arbejde sammen med de øvrige organer i organismen for at garantere dennes topduelighed og det heraf følgende velvære i dens ophavs oplevelse af livet? - Er der ikke netop i organismen hundreder af organer, der hver især er bygget til at tjene organismens opretholdelse som et fysisk livsoplevelsesredskab for sit ophav? - Er det ikke ligeledes med alle andre levende væseners organismer? - Er ikke naturen genial i sine skabelsesprocesser? - Hvem kan overtrumfe disse? -

**MENNESKENE MANGLER
NÆSTEKÆRLIGHED**

Når menneskene lever i det førnævnte ragnarok eller helvede, så viser dette, at menneskenes skabelse og tilværelse absolut ikke udgør et af Guddommens slutfacitter. Ligesom mennesket er vokset eller har udviklet sig frem til genialitet i teknisk viden og kunnen, således vil det også uundgåeligt vokse frem til genialitet i moral og væremåde, hvilket altså vil sige, til at udgøre „Guds billede“. Det jordiske menneske skal ikke blive ved med kun at være udstyret med en baby-moral, men med en teknisk kæmpebevidsthed. Er der da noget, der viser, at denne tilstand ikke er det færdige mål med det jordiske menneske? - Det er en kendsgerning, at denne menneskets alt for lille moral i forhold til dets tekniske skabeevne eller kunnen er årsagen til selve menneskenes dommedagstilværelse med dens krige og alle andre ulykkelige forhold. Hvis mennesket havde næstekærlighed i samme grad, som det har intelligens, ville menneskehedens tilværelse på jorden være

ganske fuldkommen. For at menneskene kan blive fuldkomne og blive fri af deres revolutioner og krige, deres religiøse og politiske kampe, deres kampe om jordens naturlige rigdomme, deres tendens til at ville undertrykke andre folk og stater, deres racehad og herskesyge, deres egoisme og selvdyrkelse og den heraf følgende dommedags- eller krigstilstand, må deres moralske evne blive lige så udviklet som deres tekniske skabeevne.

**„GUDS BILLEDE” UDTRYKKER
IKKE ET VÆSEN DER ER
ANALFABET I MORAL MEN EN
GIGANT I TEKNISK SKABELSE**

Men hvorfor skulle menneskene ikke komme til at gennemleve denne udvikling? - At de måtte have deres intelligens udviklet til genialitet, for at den på dette felt kunne blive udtryk for Guds billede, er selvfølgelig. „Guds billede” er ikke udtryk for en bevidsthed, der næsten er analfabet i moral eller kosmisk viden, men derimod er en gigant i teknisk skabelse. At menneskets intelligens, der lige så godt kan bruges i en meget høj morals eller humanitets tjeneste, som den kan bruges i et meget dyrisk og krigerisk indstillet væsens tjeneste, kun skulle eksistere for at befordre en livssaboterende tilstand, kan kun være en abnorm opfattelse.

**MENNESKER DER HAR EN
OVERDIMENSIONERET DYRE-
BEVIDSTHED KAN UMULIGT
UDGØRE ET VIRKELIGT FULD-
KOMMENT MENNESKERIGE**

En iagttagelse af menneskene gør det til kendsgerning, at de alle befinder sig i en omskabelse fra den primitive livsoplevelsestilstand, vi kalder „dyrisk”, til en mere og mere „menneskelig” livsform. Vi ser,

at intelligensen foreløbig hæver dem op til at blive et bevidsthedsmæssigt overdimensioneret dyr. Men en verden af overdimensionerede eller intelligente dyr kan umuligt blive til et virkeligt „menneskerige”. Den nuværende menneskeorganisme er blevet kaldt menneskeorganisme, men den er i virkeligheden endnu ikke noget virkeligt menneskelegeme. Der er lige så stor en forskel på det jordiske menneskes nuværende organisme og det virkelig totalt fuldkomne menneskelegeme som den, der er på en gorillas organisme og nævnte nuværende jordmenneskeorganisme. Den virkelige menneskeorganisme, der ikke på nogen som helst måde er beregnet på at være redskab for dyrebvidsthed og dyriske tankerarter, er ikke en pattedyrsorganisme. Den fødes ikke af kvinder. Den materialiseres på det fysiske plan af sit ophav. Men det kan jeg ikke komme nærmere ind på her.

**MENNESKENES FØLELSESLIV
ELLR HUMANE SANS GÅR
IMOD KRIGEN**

De jordiske mennesker er altså i virkeligheden mere eller mindre overdimensionerede dyr. Derfor er deres livsepoke i dag mere eller mindre dræbende alt efter den kraft, som de dyriske tendenser har i de pågældende væsener. For eksempel er deres landegrænser bestemt af de stærkeste magter ved krig og undertrykkelse. Men at dette ikke er slutfacittet på menneskehedenes fysiske eksistens, eksisterer der mange beviser på. Disse beviser er at søge i de kræfter, der skaber en meget åbenlys forandring i menneskenes psyke. Denne forandring giver sig udslag i, at menneskenes evne til at kunne nænne at gøre det såkaldte „onde” ændres, så de til sidst ikke vil kunne nænne at gøre dette.

Det er denne forandring af menneskene, der ligger til grund for al humanitet. Hvis kulminationen af krig og lidelse var målet og slutfacittet på menneskehedens fysiske eksistens her på jorden, hvorfor vokser så denne humane evne i menneskene? - At den vokser udgør en af de store kendsgerninger i livet. Det er således en kendsgerning, at der findes mennesker, der ikke kan nænne at dræbe eller myrde. Tror man, at alle de mange soldater i staternes krige ville dræbe, hvis ikke de blev tvunget til det? - Findes der ikke allerede i dag mange mennesker, der absolut ikke vil deltage i krigshandlinger, lige meget om de skal i fængsel eller på anden måde have straf? - Da det også er en kendsgerning, at der bliver flere og flere mennesker med denne indstilling, viser dette jo, hvilken vej eller retning det går med menneskenes psyke. Hvorfor dannes der fredsligaer og andre store sammenslutninger i fredens interesse? - Hvorfor er der så stærke kræfter i gang for at forhindre krig? -

INSTITUTIONEN F. N. UDVISER TENDENSER TIL SKABELSEN AF EN VERDENSØVRIGHED

Er ikke F. N. en begyndende institution, der ligesom et politi- og retsvæsen for nationer og stater skal afgøre disses retigheder og efterhånden forbyde krig, magtmisbrug og undertrykkelse af andre nationer og folk? - Uden en sådan institution og uden at den får overhøjheden over verdens store og små stater vil det anarki fortsætte, som hidtil har sat de stærke stater i stand til at undertrykke de små og mindre stærke stater. Er det ikke netop åbenlyst i dag, at den store vanskelighed for F. N. er i sådanne tilfælde, hvor en stormagt ikke vil afgive den magt, den har i kraft af sit store

befolkningstal og dermed sin langt større militære magt til at bestemme over andre folk og undertrykke dem, når lejlighed gives? - Denne institution er absolut ikke opstået og befordret af menneskers begejstring for krig og blodsudgydelse. I menneskene vokser der således en evne frem, der i en tiltagende grad ikke vil tolerere krig, mord og drab. - Er det ikke netop det, der er blevet en kendsgerning igennem det politi- og retsvæsen, som nu forekommer inden for enhver nation eller stat i verden? - Og er der nogen af disse stater, der i dag vil eller kan undvære denne samfundsordning? - Er der noget, der tyder på, at man vil afskaffe politi- og retsvæsenet? - Er denne samfundsordning ikke netop blevet til på samme måde som den, F. N. nu bliver til på? -

MENNESKEHEDEN VIL FÅ ET POLITI- OG RETSVÆSEN FOR NATIONER ELLER STATER

Der er således absolut ikke noget som helst, der tyder på, at verdensplanen fører menneskehed den modsatte vej. Og er hovedprincippet ikke i det levende væsens tilværelse netop dette, at det bringer væsenerne til at tage ved lære af erfaringerne? - Er det ikke netop således, at handlinger, der viser sig at være tåbelige og ødelæggende for et menneskes tilværelse, søger det mere og mere at undgå at manifestere igen. Menneskene begynder at forstå, at krigshandlinger er tåbelige og ødelæggende, ikke blot for taberen, men også for sejrherren. Undertrykkelse kan ikke eksistere uden at avle modtryk, avle kamp for befrielse, der igen før eller senere vil føre til fald for sejrherren. Er det ikke netop derfor, F. N. er opstået? - I en kommende, afgørende verdenskrig vil alle

de fredsmagter sejre, som i dag tilsammen er begyndt at blive en ikke helt ubetydelig faktor, selv om den endnu kun er et barn og ikke har nået sin voksne alder. Men da evnen til ikke at kunne nænne at dræbe eller befordre det „onde“ vokser, får F. N.'s idé og ånd således flere og flere tilhængere, selv om den også fysisk endnu mere eller mindre kan hæmmes eller standses af en eller anden stormagt, som stadig har anarkiets blod i sine årer og ligesom en „forbryder“ ikke vil som andre nationer indordne sig under et virkeligt politi- og retsvæsen for stater eller nationer. Men ligesom politi- og retsvæsenet sejrede og blev til inden for hver enkelt stat, således vil F. N. eller et verdenspoliti og -retsvæsen også uundgåeligt sejre til sidst.

PENGESYSTEMET VIL BLIVE AFSKAFFET

Og desto flere krigshandlinger der opstår, desto hurtigere vil der opstå en overhøjhed, en øvrighed eller verdensregering for alle jordens folk og stater. Den vil gøre krigumulig og fjerne alle de mange andre kilder til mørket og forbandelserne i menneskehedens skæbne. I kraft af en sådan overhøjhed eller verdensregering vil anarkiet og dommedagstilværelsen, som nu martrer menneskeheden, forsvinde fra jordens kontinenter og have. Det, der i dag er årsag til umådelig megen lidelse, er systemet „penge“. Penge er indtil videre et nødvendigt „byttmiddel“, men så længe den menneskelige bevidsthed endnu ikke er udrenset for de nedarvede dyriske tendenser, misbruges pengesystemet. Penge er nemlig noget, man kan give i bytte for varer og fordele, man ønsker sig, hvilket i givne situationer ikke behøver at være umoralsk. Men med penge kan man købe sig skæbne-

mæssige behageligheder, som man slet ikke tilkommer, idet de ikke kan undgå at sabotere andres skæbne. Tidligere kunne man endog købe mennesker og gøre dem til sin private ejendom, gøre dem til slaver. I dag eksisterer det samme princip, men under andre former og camoufleret. Man kan tilegne sig penge ved bedrageri og suggestion. Da alle genstande, alle varer i dag har pengeværdi, eksisterer de som glimrende objekter for tyveri og røveri, som igen afføder overfald, mord og drab, ja, er endog medvirkende årsag til mange former for krig, hvilket de umuligt kunne, hvis penge ikke eksisterede.

Da alt, hvad der er ufuldkomment og skaber krig, ulykke og lidelser, netop på grundlag af menneskenes erfaringsudvikling til sidst vil forsvinde til fordel for de sunde og naturlige foreteelser, der kun kan skabe fred, lykke og velsignelse, vil også pengesystemet totalt forsvinde. Absolut intet menneskerige kan blive totalt fuldkomment, så længe det er baseret på pengesystemet.

ETHVERT BARN DER KOMMER TIL VERDEN ER MEDARVING TIL JORDENS RIGDOMME

Det kommende virkelige menneskerige i „Guds billede“ vil derfor uundgåeligt være baseret på en helt anden og hundrede procent fuldkommen samfundsbasis. Man vil her forlængst være blevet klar over, at et hvilket som helst barn, der fødes til verden, i kraft af sin fødsel som jordmenneske er medarving til alle jordens materielle rigdomme, metaller, olie, jordarealer, ja, kort sagt alle eksisterende livsmuligheder eller livsgoder. At disse rigdomme og livsmuligheder i dag er beslaglagt af private mennesker, private aktie-

selskaber og store koncerner, ja, selv af nationer og stater, er kun sket på basis af, at ophavene til disse har været deres medvæsener overlegne i intellektuel begavelse og magtudfoldelse. Og denne magtudfoldelse er igen sket på grundlag af disse nævnte ophavs endnu forekommende dyriske tendenser i deres bevidsthed. Den kan derfor ikke bebrejdes dem. De har jo ikke kunnet manifestere en højere udviklingstilstand end den, hvortil de var nået. Men også dette er synligt som et led i den guddommelige verdensplan. Disse overlegne magters undertrykkelse af andre og svagere magter har blandt andre goder netop ført menneskene frem til de erfaringer, som nu begynder at lyse i mørket og pege fremad mod krigens afskaffelse.

TILSTANDEN „OVERKLASSE“
OG „UNDERKLASSE“
FORSVINDER

I dag er almenheden inden for jordens menneskehed så udviklet i fysisk intellektualitet takket være de mange universiteter, skoler og læreanstalter, at livsmulighederne på jorden kan skabes eller opbygges, uden at det behøver at være på grundlag af den stærkeres udnyttelse eller undertrykkelse af den mindre stærke eller mindre begavede. Derfor er der opstået modstand imod det gamle overleverede princip „overklasse“ og „underklasse“. Hvad er fagforeningsbevægelser, ja i det hele taget foreningsbevægelser på mange områder andet end en begyndende opøvelse for det mere eller mindre herskende overklassesystem? - Denne modstand vil ikke holde op eller finde sin balance, før der overhovedet ikke findes nogen som helst overklasse og dermed heller ingen underklasse. Men denne tilstand kan ikke

indtræde før, absolut det store flertal af jordens mennesker er indforstået med, at alle mennesker - ikke nogle enkelte - ejer jordens rigdomme.

INTET MENNESKE KAN KOMME
TIL AT LEVE PÅ ANDRES
BEKOSTNING

Den eneste absolutte private ejendom, et menneske kan have, er dets evne til at være med til at omdanne jordens rigdomme til brugbarhed for menneskenes normale livsoplevelse. Derfor vil et menneskes arbejdsevne være det absolut eneste retfærdige betalingsmiddel. I kraft af denne evne skal det ikke tjene penge, men derimod tilegne sig adgang til en særlig levestandard. Da denne levestandard således ikke er et spørgsmål om penge, men et spørgsmål om et menneskes arbejdsevne, har ethvert menneske således en medfødt betalingssevne i form af denne sin arbejdsevne. Hvis denne levestandard, som ligger langt over, hvad menneskene i dag betragter som en almindelig velstand, eventuelt koster verdensstaten (altså menneskeheden) otte timer to gange om ugen pr. menneske, så må ethvert menneske selv yde verdensstaten disse arbejdstimer. Når et menneske har udført nævnte otte timer, bliver denne ydelse påtegnet dets dertil egnede pas eller arbejdskort. Ved fremvisning af dette kort har det adgang til alle sine livsfornødenheder, det være sig hus og hjem, bil og rejser, litteratur og kunst indtil det omfang, der er beregnet i den pågældende levestandard. Vil det have en højere levestandard, koster den måske én eller to timer mere. Og for at have adgang til denne må dets arbejdsydelse blive forlænget med disse timer ekstra. Dets liv og levestandard kan derved ikke komme til at

være på bekostning af noget som helst andet væsen. De skal jo absolut alle hver især yde de timers arbejde, der kræves, for at deres levestandard kan opfyldes.

ARBEJDSTIMER SOM BETALING FOR MENNESKETS ØNSKEDE LEVESTANDARD

Da verdensstatens eneste, virkelige værdi er menneskets arbejdsevne - materialerne har den jo totalt gratis, den skal ikke købe noget som helst af andre stater, og valutavanskeligheder er dermed ude af verden - er dens største opgave dette at sørge for, at menneskets arbejdsevne bliver så fuldkommen som muligt. Den vil derfor sørge for, at ethvert barn, der kommer til verden, får den allerbedste undervisning eller uddannelse i de felter, hvor det har sine særlige talenter eller begavelse og lyst, det være sig i musik eller anden kunstart, eller det være sig i teknisk skabelse eller i hvilket som helst andet felt, hvor det har hele sin livslyst. Når det så er uddannet og skal begynde at yde staten arbejdstimerne for sin levestandard, er denne uddannelse og dets forplejning, føde, klæder og husly medregnet i de otte timer. Endvidere er også dets barndoms- og alderdomsforsørgelse og forsørgelse under sygdom medregnet i de otte timer eller de timer, det må yde for levestandarden. Vi kan ikke komme nærmere ind på dette emne her, men må henvise til „Livets Bog”s fjerde kapitel.

SLUTFACITTET AF GUDS SKABELSE AF MENNESKET OG MENNESKERIGET I SIT „BILLEDE EFTER SIN LIGNELSE”

Intet som helst menneske kan således i

den kommende verdensstat leve på andres bekostning. Det kan ikke få hverken føde eller klæder eller adgang til nogen levestandard på andres arbejdskort eller pas. Kun dets eget kort gælder. Udregninger af levestandarden befordres naturligvis ved hjælp af elektronhjernener og andre geniale hjælpemidler. Så man ved nøjagtigt hver dag, hvor mange mennesker der fødes og dør, og hvor mange arbejdstimer den eller den levestandard kræver. I kraft af dette er der ingen som helst varer, intet som helst produkt, der koster penge. Det har ingen som helst salgsværdi. Ingen bliver derfor fristede til at stjæle eller til at lave bedrageri. Intet kan købes eller sælges, men der er heller ingen, der mangler noget. Alle er velhavende for ikke at sige rige. Alle lever i deres hobby. Det kan ikke betale sig for verdensstaten at have noget som helst menneske anbragt i noget andet end netop dets hobby. Der er således i verdensstaten givet den allerstørste mulighed for udvikling og udfoldelse af ethvert menneskes evner i videnskab, kunst og kunnen. Næstekærligheden vil da få jordens menneskehed til at funkke og stråle i en hidtil ukendt målestok af mentalt lys, der vil begynde at gennemtrænges af kosmisk bevidsthed (den hellige ånd) og vise, at kærligheden er universets grundtone. Og denne grundtone er Guds primære væremåde. Og denne væremåde er „Guds billede”. Jordens menneskerige vil da funkke og stråle i dette „Guds billede efter hans lignelse”, over hele verden.

Og dette er slutfacittet på verdenssituationen af i dag eller Guds skabelse af mennesket og menneskeriget i sit billede efter sin lignelse.